

V. REPUBLIKA - CHARLES DE GAULLE (1958-1969)

Gaullismus – pro silnou exekutivu – bonapartismus, poloprezidentský systém: ústava schválena referendem 28. září 1958, dvě komory, prezident jmenuje premiéra, který je odpovědný sněmovně

Přímou volbu prezidenta museli Francouzi schválit v referendu 1962 (volby 1965, kde porazil společného kandidáta levice Mitterranda)

pragmatismus, ne ekonomický liberalismus, ale jistý konzervatismus, skutečnou pravici až po de Gaullovi

De Gaulle a kolonie

byl pro kolonie, ale pak pochopil, že mu svazují ruce a naopak varoval USA před válkou ve Vietnamu

Zahraniční politika

obnovení velmocenského postavení, 1960 jaderná zbraň

politika všech azimutů: uznal ČLR a 1966 navštívil SSSR, pak Polsko a Rumunsko a plánoval Československo

Evropa od Atlantiku po Ural – nezávislá na USA, komunistické režimy přechodné

NATO – opuštění vojenských struktur

provokace: 1967 provolal Vive le Québec libre

Dvakrát vetoval vstup Velké Británie do EHS, politika prázdné židle (proti nadnárodnímu principu), díky kompromisu ESUO, EHS a Euratom sloučeny do ES, ta se změnila v EU 1992 (Maastricht)

Gaullismus po de Gaullovi: důraz na nezávislou zahraniční politiku a dobré vztahy napříč celým světem, ale ne tak ostře, poslední opravdový gaullista Jacques Chirac, několikanásobný premiér už koncem 70. let, 1995-2007 prezident, 2003 druhá válka v Iráku – odmítl podpořit americko-britskou invazi

Sarkozy 2009 Francii přivedl do vojenských struktur NATO, odklon od gaullismu k tradiční pravici, dnes Republikánská strana.